

ligt, at det kunde faaes, og den Grund har jeg antaget egentlig kun passede sig paa Rugbrød.

Formanden: Jeg troer, at hvad den den høitærede Indenrigsminister nu har anført, aldeles bestyrker den Beslutning af Formanden, at sætte Ændringsforslaget under Nr. 1 stoft under Afstemning; thi det vil jo da vise sig, hvorvidt de Eventualiteter ville indtræde, som maatte besjæle til. at holde paa dette Forslag, eller ikke.

Beskytelse: Det første Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og som er opført paa den omdeelte Liste under Nr. 2, er foranlediget ved en Bemærkning, som den meget ærede Indenrigsminister fremsatte ved Sagens første Behandling, idet han gjorde opmærksom paa, at det turde være tvivlsomt, hvorvidt Retten til at indføre og falsholde Brød tillige indbefattede Retten til at bage det, altsaa, hvorvidt Loven alene kom til at udvide Salgsretten, medens Retten til at bage ikke blev at udstrække til flere Personer, end dem, der allerede nu have denne Ret til at bage paa Landet. Jeg antog ved forrige Behandling, at det kun var en Tvivl, som skrev sig fra en mindre correct Redaction, og at Ordene, saaledes som Hensigten havde været, tillige maatte indbefatte Retten til at bage. Jeg har imidlertid deels af de yderligere Bemærkninger, som den meget ærede Minister gjorde, og deels ved at conferere med udmærkede Jurister derom, erfaret, at Loven uden Tvivl vilde være at forstaae paa den Maade, at Landboerne kun bleve berettigede til at kjøbe Brød hos dem, der havde Ret til at bage, for derefter at indføre det i Kjøbstæderne. Jeg skal i saa Henseende til Oplysning kun anføre, at et noget lignende Forhold finder Sted i Kjøbenhavn, idet de saakaldte Rugbrødsbagere have Ret til

at ælte og sælge Rugbrød, men ikke til at bage det; de ere forpligtede til at lade Brødet bage hos en Bager, og senere have de Ret til at sælge det. Det er altsaa, for at Loven kan komme til upaatvilelig at omfatte, hvad Hensigten er dermed, at jeg har tilladt mig at stille mit Forslag under Nr. 2.

Det Forslag, som er anført under Nr. 4, er stillet i Genhold til de Betragtninger, jeg tillod mig at fremsætte ved Sagens 1ste Behandling, og hvortil jeg i det Hele troer at kunne henholde mig. Det er nemlig Grundsatningen om Concurrencen, som jeg har troet fordrer, at de forskjellige Producenter sættes paa lige Fod, og det er det, jeg har troet kunde udtrykkes paa den Maade, hvorpaa jeg har fremstillet det i Forslaget under Nr. 4.

Forslaget under Nr. 5 er kun en Redactionsforandring, som jeg naturligtvis ikke vilde have stillet, dersom jeg iøvrigt ikke var fremkommet med Ændringsforslag. Jeg troer, at det danske Ord kan meget passende bruges i Loven, og jeg har derfor troet, at det var rigtigst, at det blev optaget. Forsaavidt der her er Tale om Brugen af et Ord, skal jeg endnu kun tillade mig at tilføje, at det Spørgsmaal, som jeg stillede ved Sagens 1ste Behandling i Henseende til Betydningen af Ordet Kjøbstæder, har jeg antaget at have fundet sin fuldkomne Besvarelse ved det, som den meget ærede Minister fremsatte, og at jeg derfor ikke har anseet det for nødvendigt, at stille noget Forslag om, at Kjøbstæder ogsaa indbefatte Kjøbenhavn.

Forslaget under Nr. 7, som staaer og falder med det under Nr. 2, er egentlig kun en consequent Følge af dette, og altsaa vil det ogsaa beroe paa dette, om det vil komme under Afstemning, eller ikke.